

Pukuloistoa, yhteis-
henkeä ja hallittua
etiketin venyttämistä.
Kemistikiltaa onnitel-
lut Rakennusinsinööri-
killan Joni Virkki hyp-
päsi tyylikkäästi tuo-
lille 120. Kondensa-
tiossa, jota vietettiin
iloisissa tunnelmissa
Otaniemen Dipolissa
26. helmikuuta.

Ilkka Koistinen

Otaniemen Kemistikilta juhlii muutoksen aalloissa

■ Aalto-yliopiston vanhin kilta on yhdistänyt kemianopiskelijoita jo 120 vuotta. Kemistikillassa pidetään hauskaa mutta myös puolustetaan opiskelijoiden oikeuksia.

Sanna Alajoki

Viuh, kops ja auts! Päähänhän se lintu tällä kertaa lensi.

Yksi asia on muuttuvassa korkeakoulumaailmassa pysynyt samanlaisena. Aalto-yliopiston kemian tekniikan korkeakoulun Kemistikillan kiltahuoneessa pelataan yhä coronaa, ja linnun eli lau-

dalta karanneen nappulan voi yhä huonolla tuurilla saada päähänsä.

Otaniemeläiskemistit kehuvat pelaneensa coronaa ”ammoisista ajoista” lähtien.

”Ensimmäinen pelilauta lahjoitettiin killalle 1980-luvun alussa ja coronaohjesäännöt kirjoitettiin vähän myöhemmin”, kertoo **Rauno Luoma**, joka aloitti opiskelunsa kemian laitoksessa vuonna 1982. Alkuperäinen pelilauta on tosin jo aikoja sitten puhki pelattu ja uudella korvattu.

Kemistikillan ennätystempauksena teekkarit pelasivat pian nimikkopeliään kaksi vuorokautta yhteen menoon. Maailmanennätys kohentui sittemmin vuonna 1997 kolmeen päivään ja syksyllä 2010 peräti viiteen vuorokauteen.

Killan aktiivina vuosia toimineen Luoman mukaan juuri 1980-luvulla syntyi yhdistyksiä, joiden ainoa tarkoitus oli hauskanpito. Myös esimerkiksi teekkarilaulujen laulaminen sai tuolloin lisävauhtia. Tempauksia tehtiin silkan hivin vuoksi.

”Vedimme kaksi vuorokautta pianoa lavalla ympäri Otaniemeä ja Helsinkiä soittaen sitä samalla. Ei siinä sen suurempaa viestiä ollut taustalla.”

Myös ekskursiot ja pohjoismainen yhteistyö olivat tärkeitä.

Näin tosin oli jo parikymmentä vuotta aiemminkin, sanoo opintonsa Otaniemessä vuonna 1966 aloittanut **Hannu Maunula**.

”Pohjoismainen yhteistyö oli vahvaa. Vierailimme puolin ja toisin. Siitä sai

hyvän ponnahtuslaudan myöhempään työelämään.”

1960-luku oli tekniikan opiskelijoille muutoksen aikaa. Teknillinen korkeakoulu siirtyi Helsingistä Otaniemeen ja kampusalue syntyi. Uusi päärakennus vihittiin käyttöön vuonna 1966.

”Otaniemi alkoi elää omaa, sisänlämpivää elämäänsä”, kuvailee Maunula, joka muistaa nähneensä itsensä **Alvar Aallon** aluetta tutkimassa.

”Siellä hän istuskeli kirjaston kulmalla pitkässä berberissään.”

Politiikasta takaisin teekkariuden juurille

Kuten kaikissa Suomen opiskelijayhteisöissä, myös Kemistikillassa puhalsivat aikanaan myös poliittiset tuulet. Erityisesti vasemmisto oli monella tavoin aktiivinen. Tapahtumilla oli poliittisia tarkoituksia, ja kansainvälinen solidaarisuus oli vahvasti esillä. Vuosijuhlia vietettiin farkuissa, ja ajan henkeä kuvasti myös laulukirjan punakantisuus.

1970-luvun lopulla politikointi sai kuitenkin väistyä.

”Kilta halusi palata teekkariuden juurille, ja siitä tuli taas ainejärjestö, jonka tehtävä oli yhdistää kaikkia Otaniemen kemistejä”, kertoo **Anne Antila**, joka ryhtyi opiskelemaan kemiaa TKK:ssa vuonna 1974.

Myös vuosijuhla Kondensatio muuttui jälleen vaatimattomasta tilaisuudesta suureksi juhlaiksi, ja akateemiset traditiot palasivat sen osaksi.

”Tosin nykyisen vuosijuhlan kaltaisia tarkkoja ohjesääntöjä ei 1970-luvun lopussa kyllä vielä ollut”, huomauttaa Antila, joka pitkästä aikaa ilmoittautui mukaan myös vuoden 2011 juhliin.

”Vaikka en varma olekaan, onko hameeni juuri oikean mittainen.”

Kemistikiilta toimi jo 1960-luvulla aktiivisessa yhteistyössä opettajien ja killan oltermannin kanssa.

”Opinto-olosuhteita haluttiin kehittää. Tärkeä tehtävä killalla oli myös opiskelijoiden aseman puolustajana. Opiskeluoikeus meni, jos suorituksia ei määräaikaan mennessä tullut tarpeeksi. Kilta auttoi opiskelijoita perustelemaan, miksi oikeus piti saada säilyttää”, Hannu Maunula valottaa.

Myös kopiointitoiminta ja opintomonisteiden välitys olivat tärkeitä aikana ennen internetiä.

Tempaukset kuuluivat tietysti 1960–70-lukujenkin toimintaan. 85-vuotista taivaltaan juhlinut Kemistikiilta kävi vuonna 1976 lahjoittamassa opetusministeriöön vuotavan höyrypannun. Se symboloi laboratoriodien hajoavia laitteita ja kemian opetuksen tarvitsemää lisärahoitusta. Samalla tehtiin totta kai myös vuotavan höyrypannun kantamisen maailmanennätys.

» » »

Rauno Luoma sai vuonna 2006 ensimmäisen Kemistikillan kunniamerkin kiitokseksi pitkäaikaisesta kiltatoiminnasta myös valmistumisen jälkeen. Samalla harvinaisella kunniamerkillä on palkittu pitkäaikainen oltermanni Lauri Niinistö.

”Vedimme kaksi vuorokautta pianoa lavalla soittaen sitä samalla.”

Boa Photo

Varpu Mattila

Hannu Maunula muistuttaa nykyopiskelijoita ruotsin kielen taidon merkityksestä. Ilman sitä ei pohjoismainen yhteistyö onnistu.

H. Lasander

Killan toiminnassa tärkeitä asioita olivat koulutuspoliittiset asiat ja yhteinen hauskanpito, muistelee Anne Antila.

Pieni kiltasanasto

- Can-Can** Kemistikillan pHuksien muodostama suosittu esiintyjäryhmä, jonka kokoonpano on 1990-luvun lopulta vastannut nykyisiä normeja sukupuolten tasa-arvosta.
- Ekskursio** Retki, jolla tutustutaan kemian alan yrityksiin ja pidetään yllä suhteita muihin kemistijärjestöihin. Ekskursioilla pyritään yleensä kartoittamaan tärkeitä asioita, kuten tehtaiden piippujen korkeuksia ja sammutuskaluston määrää.
- HallOpEdit** Hallinnon opiskelijaedustajat, jotka tuovat opiskelijoiden ääntä kuuluviin yliopiston toimikunnissa ja neuvostoissa.
- KK-Circus** Vuonna 1974 syntynyt ryhmä, joka tuotti tilaisuuksiin ohjelmaa ja mm. järjesti ensimmäisen Komppa-cupin.
- Komppa-cup** Coronan lisäksi kemistit pelaavat mielellään marjapussia, jossa on 1970-luvulta lähtien kilvoitettu Gustaf Kompan mukaan nimetyssä Komppa-cupissa.
- Kondensatio** Kemistikillan vuosijuhla, jonka muoto on vaihdellut vuosien saatossa. Nykyään juhlassa ylläpidetään monia akateemisia perinteitä ja lauletaan mieluummin kuin hyvin. Toinen ikaikainen perinne, puolivuosjuhla Hydrolyysi järjestetään tänä vuonna jo toista kertaa.
- Oltermanni** Opettajakunnan edustaja, joka toimii neuvonantajana killan toimintaa koskevis- sa asioissa ja yhdyssiteenä opettajien ja opiskelijoiden välillä. Pitkäaikaisin oltermanni (1977–2007) on ollut professori **Lauri Niinistö**. Tätä nykyä oltermannina toimii professori **Markku Hurme**.
- pHuksi** Ensimmäisen vuoden kemianopiskelija. Ei pidä sekoittaa tupsupHuksiin, joka yleensä merkitsee toisen vuoden opiskelijaa.
- pHuksijäynä** Suunnistustapahtuma, jonka yhteydessä käsitellään tiukasti uusien opiskelijoiden hakemukset Kemistikillan jäseniksi.
- Tisle** Alkuaikojensa kopiokoneella toimitetusta muodosta nahkansa viikkolehtimäiseksi luonut Kemistikillan pää-äänenkannattaja.

Improkimara 2009

Opiskeluaikoina mukaansa vienyt improvisaatioteatteri on säilynyt Jani Turkun harrastuksena.

”Otaniemi alkoi elää omaa, sisäänpäinlämpiävää elämäänsä.”

» » »

”Marssimme keskellä talvea labratakit päällä pitkin Helsinkiä. Matkalla pysähdyttiin vielä yrittämään ennätystä puhelinkioskiin ahtautumisessa”, Anne Antila muistelee.

Vuoden 1974 kemistikurssi tapaa toisiaan edelleen.

”Meitä aloitti noin 60, ja äskettäin pidetyssä kurssitapaamisessa oli paikalla kolmisenkymmentä.”

Taidot käyttöön työelämässä

Kemistikilta toimii aktiivisten opiskelijoiden vapaaehtoisen työpanoksen varassa. Välillä, esimerkiksi 1980-luvulla, moninaisesti toimenkuviin on ollut suorastaan tunkua. Rauno Luoma muistaa, kuinka killan hallitusvalinnoissa jouduttiin tuolloin yleensä äänestyksiin, koska halukkaita oli paljon.

Aina uusien opiskelijoiden saaminen aktiivisiksi toimijoiksi ei ole ollut yhtä helppoa.

”Säännöllisin väliajoin keskusteltiin siitä, oliko killa-aktiiveja tarpeeksi”, kertoo killan puheenjohtajana vuonna 1999 toiminut **Jani Turku**.

Myös monilukuisten perinteiden päivittämistä mietittiin ja päädyttiin säilyttämään toimivimmat. Ekskursiot ovat säilyttäneet suosionsa vuosikymmenestä toiseen, ja niitä järjestetään yhä. Samoin

lauluperinnettä vaalitaan muun muassa laulamalla killan laulukirjaa *Isotuoppia* kannesta kanteen.

”Tänä vuonna läpilaulanta toteutetaan konseptilla nimeltä *Tartu Isotuoppiin*”, paljastaa Kemistikillan nykyinen puheenjohtaja **Riitta Kujala**.

Toisin kuin nykyään Kemistikillan pr-toiminta oli Turkun mukaan 1990-luvulla vielä lapsenkengissä.

”Kontakteja valmistuneisiin oli olemassa, mutta niitä ei osattu hyödyntää.”

Kilta keskittyikin tuolloin ennen muuta tasapainottamaan opiskelua ja antamaan sille vastapainoa, Turku kuvailee.

Kiltatoiminta on kuitenkin aina antanut pohjaa hyvin erilaisiin ammatteihin. Rauno Luoman tie vei Poriin Outokumpu Researchin tutkimusinsinööriksi. Viimeiset seitsemän vuotta hän on toiminut Norilsk Nickel Harjavalta Oy:ssä kehityspäällikkönä.

Hannu Maunula teki diplomityönsä Alkolle ja kokeili siipiään VTT:ssä biotekniikan tutkimuksessa. Suuren osan työurastaan Maunula toimi Raisio Oyj:ssä, josta hän pari vuotta sitten eläköityi mallasteollisuutta vetäneen toimialajohtajan paikalta.

Nykyään Lahden yliopistokeskuksen viestintäsuunnittelijana toimiva Anne Antila sanoo kiltatoiminnan tuoneen paljon taitoja, joita hän hyödyntää työssään joka päivä.

”Pysähdyttiin vielä yrittämään ennätystä puhelinkioskiin ahtautumisessa.”

Jani Turku puolestaan on yhdistänyt opiskeluaikojensa improvisaatioteatteri-harrastuksen ja tekniikan koulutuksensa. Hän toimii henkilöstökoulutusyrittäjänä vuonna 2009 perustetussa konsulttitoimisto Improvmentissa.

”Meillä molemmilla yrittäjillä on tekniikan alan tausta. Se auttaa meitä ymmärtämään koulutettaviemme työympäristöä.”

Juhlia ja arjen edunvalvontaa

Juhlavuotenaan Kemistikilta on mukana monessa, esimerkiksi kehittämässä maaliskuisten ChemBio-messujen opiskelijapäivää. Tapahtumiin on haluttu houkuttaa sekä opiskelijoita että jo valmistuneita, Riitta Kujala kertoo.

”Vuosisjuhlaan ilmoittautui 430 henkeä, mikä on aika paljon enemmän kuin yleensä. Myös killan entisiä jäseniä saatiin ilahduttavasti liikkeelle.”

Vuosisjuhlaviikolla järjestettiin muun muassa viinipruuvi ja naamiaisjuhlat sekä rusettiluistelua. Viikko huipentui Kondensatioon Dipolin tiloissa 26. helmikuuta.

”Kevään aikana kemian laitoksen eteen on myös tulossa installaatio, joka juhlistaa killan tunnusta neonatomia. Lu-

Kemistikillan 100-vuotishistoriikki

Kemistikillan vuoden 1976 tempaukseen kuului puhelinkoppiin ahtautumisen maailmanennätysyritys.

I ”Nyt killoissakin luodaan Aalto-henkeä.”

Janne Andistö

Kemistikilta sai viime syksynä noin 70 uutta jäsentä. Käytännössä kaikki uudet kemianopiskelijat liittyvät kiltaan, kertoo Riitta Kujala.

vat sekä korkeakoululta että Espoon kaupungilta on jo saatu.”

Syksyllä järjestetään toista kertaa puolivuotisjuhla Hydrolysi.

Aalto-yliopisto ja korkeakoulu-uudistus ovat tuoneet uusia tuulia myös opiskelijajärjestöihin.

”Nyt killoissakin luodaan Aalto-henkeä ja yhteistyötä Taideteollisen korkeakoulun ja Kauppakorkeakoulun kanssa.”

Kujalan mielestä nykyisen Kemistikillan tärkein tehtävä on kuitenkin toimia opiskelijoiden edunvalvojana.

”Korkeakoulumaailma muuttuu tällä hetkellä nopeasti. On pidettävä huolta siitä, että opiskelijoiden etu säilyy.” □

Kirjoittaja on kemiantekniikan diplominsinööri, *Kemia*-lehden vakituinen avustaja ja entinen Kemistikillan aktiivi.
sanna.alajoki@kemia-lehti.fi